



نقش تاب آوری در پیش بینی کیفیت زندگی افراد داغدیده

مرجان میرزایی جولادی^{۱*}، سجاد بشرپور^۲، محمد نریمانی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۲- دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۳- استاد ممتاز گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

چکیده

این مطالعه با هدف بررسی نقش تاب آوری در پیش بینی کیفیت زندگی افراد داغدیده انجام گرفت. طرح این پژوهش توصیفی و روش پژوهش همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه افراد داغدیده استان قزوین بود که تعداد ۱۰۹ نفر به روش تصادفی خوشه ای برای پژوهش انتخاب شدند و به پرسشنامه های تاب آوری کانر و دیویدسون و کیفیت زندگی فرم کوتاه سازمان بهداشت جهانی پاسخ دادند. داده های جمع آوری شده از طریق نرم افزار آماری SPSS و با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون گام به گام مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج تحقیق حاکی از آن بود که بین تاب آوری و کیفیت زندگی و تمام مولفه های آن رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد ۰/۰۷ واریانس کل سلامت جسمی، ۲۰ درصد واریانس کل سلامت روان، ۰/۰۵ واریانس کل روابط اجتماعی، ۱۹ درصد واریانس کل سلامت محیط و ۲۰ درصد واریانس کل کیفیت زندگی توسط تاب آوری تبیین می شود. این نتایج نشان می دهند که تاب آوری می تواند کیفیت زندگی را پیش بینی کند.

واژگان کلیدی: تاب آوری، کیفیت زندگی، داغدیدگی